

DUURZAAMHEID ALS VERDIENMODEL

Nederland kent een rijke sportinfrastructuur. Dat is onder andere te danken aan de vele sportaanbieders en de sportuitgaven van de lokale overheid. Ongeveer driekwart van de sportuitgaven van gemeenten is gericht op het behouden en versterken van de sportaccommodaties in de gemeente. Door sociale tariefstelling en het dichtn van exploitatietekorten bij sportaccommodaties houden gemeenten sport betaalbaar.

Het terugdringen van de exploitatietekorten is daarbij wel een aandachtspunt voor de overheid. Het lastige is hierbij dat sport wel betaalbaar moet zijn en iedereen er gebruik van moet kunnen blijven maken. Sportaccommodaties beter benutten wordt gezien als mogelijkheid om exploitatietekorten terug te dringen. Maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan, zo blijkt. De onderbenutting van sportaccommodaties is benoemd tot een van de venijnige problemen voor het sportbeleid.

Om de onderbenutting tegen te gaan, hechten de overheid en de sportsector waarde

aan professionalisering van de sportverenigingen, om zo tot beter gebruik te komen. Bijvoorbeeld door een sportpark- of sportplekmanager die het gebruik van een sportlocatie probeert te verhogen en daarmee de exploitatietekorten verkleint. Verder denken ze aan andere organisatievormen in de sport en nieuwe samenwerkingen en innovaties die het gebruik van sportaccommodaties kunnen vergroten. Hier liggen inderdaad de nodige kansen.

In mijn ogen blijft de relatie tussen sport en duurzaamheid hierbij nog wat onderbelicht. Daar liggen grote kansen om de exploitatie te verbeteren. Met de huidige en vermoedelijk nog stijgende energieprijzen in de winter loont verduurzaming. Verduurzaming vraagt alleen wel een voorinvestering. Dat kan een knelpunt zijn.

De baten van verduurzaming kunnen zeker bij sportparken verder worden vergroot. In omgevingsvisies zijn voorbeelden te vinden van gemeenten die sportparken aanwijzen als kansrijke plek voor ruimte die nodig is voor

duurzame energieopwekking en waterberging. Ik zie dit als een eigentijds voorbeeld van meervoudig ruimtegebruik waardoor de exploitatie van een sportpark meer in balans kan komen. Vanuit de Sportinnovatorchallenges zijn er goede voorbeelden van hoe dit meervoudige gebruik vorm kan krijgen. Bijvoorbeeld door energieopwekking met folie op kunstgrasvelden, door energieopslag en door waterberging. Dit kan de toekomst worden: een toekomst waarin sportaccommodaties met name een belangrijke verduurzamingsrol spelen in gebieden waar druk is op de ruimte.

Aangezien de duurzaamheidsopgave omvangrijk is, en een versnelling hard nodig, is er voldoende momentum. Hoogste tijd dus om door te pakken en te kijken naar de bredere rol die sportaccommodaties kunnen spelen in de duurzaamheidsopgave. En zo tegelijkertijd te werken aan een betere exploitatie van sportaccommodaties. ■

Remco Hoekman is directeur van het Mulier Instituut en verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Meer weten? Stuur uw reactie of vraag naar R.hoekman@mulierinstituut.nl.

“HOOGSTE TIJD OM TE KIJKEN
NAAR DE BREDERE ROL DIE
SPORTACCOMMODATIES
KUNNEN SPELEN IN DE
DUURZAAMHEIDSOPGAVE”